Økonomiske skoler af Joachim Ohrt Fehler, 2012. Download denne og mere på www.joachim.fehler.dk

Økonomer	Kommunister/socialister	Keynesianere	Monetarister	Den østrigske skole
Politisk perspektiv	Socialisme	Socialdemokratisme/socialliberalisme	Liberalisme (mange konservative er enige)	Liberalisme (mange konservative er enige)
Forklaringer på økonomiske kriser og økonomiske bobler	Stor ulighed. De mindre rige vil primært anvende indkomster til reelt forbrug, hvilket vil ske ved jævn fordeling af indkomsterne, mens store profitter til de rigeste primært skal investeres. Ulige fordeling skaber økonomiske bobler ved at en øget efterspørgsel på investeringsobjekter, som aktier, obligationer og ejendomme, hvilket presser priserne usædvanligt højt op.	Markedsmekanismernes uheldige bivirkninger. Usikkerhed om fremtidig efterspørgsel eller forventning om svag efterspørgsel i fremtiden. Acceleratoreffekten skaber konjunkturudsving. Forkert eller manglende politisk regulering af økonomien.	Uforudsete økonomiske chok i økonomien. Centralbankerne trykker penge, hvilket udvander valutaens købekraft og skaber inflation. Pengepolitikken føres med for lav rente, hvilket skaber økonomiske bobler med øgede lån til forbrug og investeringer. Staten baserer sin konjunkturregulerende politik på politikere og økonomer, der dybest set ikke kender fremtiden og statistik, der altid viser fortiden. Forberedelsestiden for politiske vedtagelser og implementering af beslutninger og projekter at reguleringen forsinkes yderligere og det øger risikoen for at effekten opås på et tidspunkt, hvor konjunkturerne har forandret sig. Derfor kan en kontraktiv politik i en begyndende lavkonjunktur modsat hensigten forstærke lavkonjunkturen yderligere. Omvendt kan staten overophede økonomien ved fejlplaceret ekspansiv politik i en begyndende højkonjunktur.	
Håndtering af økonomien	Staten (eller fællesskabet) skal overtage økonomien med planøkonomi. Kommunisme med kollektivisering af produktionsmidlerne. Dette skal modvirke udbytning af ansatte, udjævne uligheder i samfundet og modvirke økonomiske bobler.	Markedsøkonomien er kun selvregulerende på langt sigt. Staten skal regulere markedsøkonomien gennem blandingsøkonomi. Staten skal gennem ekspansiv og kontraktiv finanspolitik, pengepolitik, og valutapolitik, samt en hensigtsmæssig indkomstpolitik, handelspolitik og strukturpolitik forsøge at udjævne de voldsomme konjunkturudsving som en markedsøkonomi skaber. Primært fokus på at skabe arbejdspladser og sekundært at begrænse inflation.	Markedsmekanismerne er selvregulerende på kort og langt sigt. Global frihandel. Staten skal ikke regulere konjunkturudsving med ekspansiv og kontraktiv finanspolitik, pengepolitik, valutapolitik og handelspolitik. I stedet skal der føres en strukturpolitik, hvor f.eks. finanspolitikken kan anvendes til at indrette samfundet hensigtsmæssigt der virker langsigtet. Primært fokus på at holde inflationen lav, hvorved arbejdsløsheden så vil finde et naturligt niveau. Centralbankerne skal være uafhængige af politikkerne og understøtte en lav inflation ved en stram pengepolitik hvor pengemængden kun øges meget lidt hvert år. Centralbankerne bør stille penge til rådighed for banker der er udsat for bank runs, hvor kunderne hæver deres penge som bankerne ikke har før de har fået betaling fra de der skylder banken penge.	Primært fokus på at bekæmpe inflation. Dette gøres ved troværdige penge f.eks. en guldstandard, hvor centralbankerne ikke bare kan trykke flere penge, når staten mangler dem. Enighed med monetarister om følgende: Markedsmekanismerne er selvregulerende på kort og langt sigt. Global frihandel. Staten skal ikke regulere konjunkturudsving med ekspansiv og kontraktiv finanspolitik, pengepolitik, valutapolitik og handelspolitik. I stedet skal der føres en strukturpolitik, hvor f.eks. finanspolitikken kan anvendes til at indrette samfundet hensigtsmæssigt der virker langsigtet.
Kritik	Liberalistisk: Staten har i en planøkonomi svært ved at forudsige fremtidig efterspørgsel på specifikke produkter. Det er virksomhederne bedre til. Folk arbejder mindre hårdt når de ikke får en yderligere belønning for mere arbejde.	Liberalistisk/monetaristisk/østrigsk skole: Den konjunkturregulerende politik risikerer at få effekt på et tidspunkt, hvor situationen har forandret sig, hvilket skaber risiko for at stimulere økonomien modsat hensigten. Offentlige investeringer har tendens til at blive modsvaret af lavere privatforbrug og private investeringer. Statstilskud holder liv i underskudsgivende virksomheder og brancher.	Socialistisk/socialdemokratisk: Manglende blik for at nogle områder, der ikke nødvendigvis giver en tilfredsstillende profit, måske er særligt gavnlige for samfundet som helhed f.eks. miljø, uddannelse og sundhed til folk der ikke har råd eller offentlig transport.	Som kritik af monetarisme. Keynesianere: Ved en valuta der baseres på noget materielt mister man mange muligheder for at regulere økonomien. Ved den øgede mulighed for deflation begrænses incitamentet for at låne og investere, da man bare kan gemme pengene som så stiger i værdi.